

ikke undgaae det Høle, saa kan man dog maaskee undgaae Noget, maaskee det Halve. Nogle have foreslaaet at gaae Besparelsesveien, Andre have foreslaaet at gaae Indtægtsforøggelsesveien; Nogle have forsøgt at forene begge Veie. Hvad nu Besparelsesveien angaaer, saa have vi, forekommer det mig, saa mange Erfaringer fra de tidligere Aar for, at der ikke er nogen synderlig Udsigt til at vinde Noget ad denne Veie. Det har viist sig igjennem en Række Forhandlinger, at ad denne Veie vil der aldrig kunne komme noget Klækkeligt ud; kan man end ved 3die Behandling bespare Noget, saa vil det dog kun blive Ubetydeligt i Forhold til de Udsigter, man har stillet ved 1ste Behandling. Altsaa ad den Veie venter jeg mig ikke noget stort Resultat. Derimod kan jeg ikke nægte, at Rigsdagen er meget nærmere til at anvise Regeringen Midler til en Forøggelse af Indtægterne, hvor dette paa nogen Maade kan gaae an; thi med Hensyn til Besparelser stiller Rigsdagen sig rigtignok i et ganske andet Forhold til Administrationen. Naar man nemlig maa gaae ud fra, at Regeringen handler, som man kan vente det af samvittighedsfulde Mænd, saa maae vi jo ogsaa mene, at Regeringen heller ikke vil stille Fordring til større Midler, end der nødvendigvis vil medgaae; thi man maa ikke stille sig paa det Punkt, at man skulde tænke, at Finantsloven er indrettet saaledes, at der er Lidt at slaae af paa. Det er ikke værd at gaae ud fra denne Forudsætning. Et Spørgsmaal kan det være, om ikke visse Foretagender, der skulle udføres i indeværende Aar, kunne udsættes til et andet Aar; men er man kommen paa det Rene med, at de ere nødvendige, saa bliver Resultatet dog kun, at man seer at faae dem udsat til næste Aar; de komme da igjen, og saa er Byrden saameget større næste Aar. Jeg maa da altsaa nærmest holde mig til, hvad der kunde ventes ved Indtægtsforøggelser. Nu have vi jo seet, at den høitvædede Minister har udtalt, at der, foruden hvad der er kommet frem ved selve Forelæggelsen af Finantsloven for iaar, ogsaa iaar vil komme nogle ekstraordinære Indtægter, som let kunne lade paa disse ekstraordinære Udgifter, hvilke man jo maatte erkjende egentlig talte hore med til de aarlige Finantslove. Der

er jo saaledes bebudet en Forøggelse af Bygningsafgiften og af Classelotteriindtægten; men der maa jo ogsaa kunne findes andre Indtægtsforøggelser, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad) og den ærede sidste Taler omtalte nogle Veie, ad hvilke Indtægtsforøggelse kunde vindes, hvorved den egenlige Beskatning muligvis kunde nedsettes til det Halve. Naar jeg nu kommer med et lille Bidrag, saa er det ikke betydningsløst, fordi mange Bække smaa jo gjøre en stor Aa, og det vel ikke vil overraske de ærede Medlemmer, som i sin Tid modtog det med en vis Munterhed, da jeg kom med det første Gang, naar jeg nu atter gjentager det iaar. De ville vide, at jeg allerede for flere Aar tilbage meente, at vi maatte begynde med at beskatte Luxusgjenstande, og jeg tillod mig da at foreslaae Beskatning paa en Gjenstand, der har den udmærkede Egenstaaelse, at den saa at sige angiver sig selv ved den lydelige og klare Maade, hvorpaa den fremtræder for Skatteopkræverne, nemlig Fortepianoer. Da jeg første Gang berørte dette Punkt, var det ikke, fordi jeg selv var saameget villig til at udrede en saadan Skat, men fordi jeg fandt den at være saameget heldig, netop fordi den som sagt saaledes angiver sig selv. Jeg lod mig ikke consternere af den Modtagelse, dette Forslag fik, jeg er i saa Henseende vant til Modtagelse af denne Art, men jeg havde rigtignok ikke ventet, at jeg skulde faae den Understøttelse, som jeg har faaet; thi medens vi, som f. Ex. den ærede sidste Taler meente, kunne lære Meget af andre Lande, tvivler jeg meget om, at andre Lande gjøre vor Finantslov til Gjenstand for nogen Drøftelse. Jeg troer derfor ikke, at mit Forslag skulde være naaet ud over Europa, men derimod havde jeg den Tilfredsstillelse at see, at andre Mænd paa andre Steder ere fremkomne med dette Forslag, saaledes for 2 Aar siden i det engelske Parlament og sidste Aar i den preussiske Landdag — troer jeg det var. Nu har jeg en ganske særegen Grund til at bringe dette Forslag frem igjen iaar, idet jeg ved de Forhandlinger, der have været førte om det kongelige Theater, aabenbart er i en saadan Stilling, at jeg skylder denne Sag en